ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการที่ดินเพื่อการเกษตร บนพื้นที่สูง : กรณีศึกษาบ้านหล่อโย ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ชื่อผู้เขียน

นายประกาศิต หงษ์วิเศษ

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการสอบการดันคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ คร.อนุรักษ์ ปัญญานุวัฒน์ ประธานกรรมการ ศาสตราจารย์ คร.มนัส สุวรรณ กรรมการ อาจารย์คณิต ธนูธรรมเจริญ กรรมการ

บทกัดย่อ

งานวิจัยเชิงคุณภาพเรื่อง "การพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการที่ดินเพื่อการ เกษตรบนพื้นที่สูง : กรณีศึกษาบ้านหล่อโย ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย" มี วัตถุประสงค์ 2 ประการคือ เพื่อศึกษาพัฒนาการภูมิปัญญาของชุมชนในการจัดการที่ดินเพื่อการ เกษตรบนพื้นที่สูง และเพื่อศึกษากระบวนการปรับเปลี่ยนภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการที่ดิน เพื่อการเกษตร

การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธี ผสมผสานกันได้แก่การสัมภาษณ์ แบบไม่เป็นทางการ การสังเกตและการจัดกลุ่มสนทนา วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผลการศึกษาวิจัยสรุปได้ว่า

1. พัฒนาการของภูมิปัญญาในการจัดการที่ดินเพื่อการเกษตรของชุมชนดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายของชุมชน ที่มีการดำรงชีพด้วยการเกษตร แบบยังชีพ ที่พึ่งพาธรรมชาติสูงมีการแฝงแทรกด้วยพิธีกรรม ความเชื่อ ตามจารีตประเพณี ต่อมา เมื่อชุมชนมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอกมากขึ้น ชุมชนมีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต พิธีกรรมความเชื่อ และจารีตประเพณี การดำรงชีพด้วยการเกษตรแบบยังชีพในอดีตปรับเปลี่ยนไปเป็นการเกษตร

เชิงพาณิชย์ ผลิตเพื่อขาย เปลี่ยนจากการแลกเปลี่ยนแรงงานเป็นการจ้างแรงงานในการผลิตการ เกษตร ลดการพึ่งพา ช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน

2. กระบวนการการปรับเปลี่ยนภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเกษตร ประกอบด้วยเงื่อนไข จากภายในชุมชนได้แก่ วัฒนธรรมประเพณีและความเชื่อ เครือญาติ ปัญหาต้นทุนการผลิต ลักษณะทางนิเวศ ส่วนเงื่อนไขจากภายนอกชุมชนได้แก่ ระบบการตลาด การส่งเสริมจากภาครัฐ และภาคเอกชน การคมนาคมและเทคโนโลยีการสื่อสาร และนโยบายการพัฒนาบนพื้นที่สูง เงื่อนไขจากปัจจัยทั้งสองด้านนี้ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดเป็นกระบวนการ ปรับเปลี่ยนภูมิปัญญาท้องถิ่นขึ้นในชุมชน 4 ด้าน คือ ความรู้ ทัศนคติ การปฏิบัติ และ การเห็นคุณค่า

ส่วนผลของการเปลี่ยนแปลงการรับมาบูรณาการภูมิปัญญา ประกอบด้วย ความรู้เก่า ที่คงอยู่ ความรู้เก่าที่หายไป ความรู้ใหม่ที่รับมาใช้บางอย่าง และความรู้ใหม่ที่รับมาใช้ทั้งหมด **Independent Study Title**

The Development of Local Wisdom in Land Management for Highland Agriculture: A Case Study of Law Yo Village,
Pa Teung Sub-District, Mae Chan District, Chiang Rai Province

Author

Mr. Prakasit Hongwiset

M.A.

Man and Environment Management

Examining Committee

Assoc. Prof. Dr. Anurak Panyanuwat Chairman

Prof. Dr. Manat Suwan

Member

Lect. Kanit Thanuthamcharoen

Member

ABSTRACT

This qualitative research "the Development of Local Wisdom in Land Management for Highland Agriculture: A Case Study of Law Yo Village, Pa Teung Sub-District, Mae Chan District, Chiang Rai Province" has two purposes as follows: to study the development of local wisdom in land management for highland community's agriculture, and to study the adaptation process of local wisdom in land management for agriculture.

In this research, an integrated approach was adopted for data correcting. Informal interviews, observations, focus group discussions were used. Descriptive and content analysis were employed to understand the data collected by interview-in-depth. The results of this research are summarized as follows:

1. The development of local wisdom in land management for agriculture has been part of the way of life in the community which was simple. People earned their living on subsistent agriculture which highly depended on nature and was tied with traditional ceremonies and beliefs. When the community started to be closely exposed to the outside world, their traditional lifestyle, ceremonies and beliefs have changed. Agriculture has been commercialized

and people started to produce their agricultural products to sell. Traditional labor exchange system has been replaced by contract labor system putting an end to mutual help in the community.

2. The process of adaptation of local wisdom in agriculture consists of both internal and external factors. Internal factors include culture, tradition, beliefs, relatives, problem of capital for produce, and ecological situation. External factors attributed to market system, supports from government and private, transportation, technology of mass communication, and policies for highland's development. As a result, both internal and external factors were related, causing the adaptable changes of local wisdom in the community. In the process of adaptation of local wisdom can be examined in four dimensions- knowledge, attitude, practice, and appreciation.

Consequently, changes in local wisdom resulted in loosing and maintaining initial knowledge, and receiving some parts or all of the received knowledge.